

การบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

The Administration applying Seven Aparihaniyadhamma principle and New Public Management principle of local administrative organizations in Wiang Sa district, Surattani province

ปณณพงศ์ วงศ์ณาศรี¹ พระครูธีรธรรมานุยุต¹, พระครูโสภณวีราภรณ์¹,
รวิวรรณ หนูแดง¹, ภัสราภรณ์ นวลวัฒน์¹, ปรรณพัชญ์ จิตรจ่านงค์²

Pannapong Wongnasri¹,

Phrakhru Thirathammanuyut¹, Phrakhru Sophonweeraporn¹

Rawiwan Nudang¹, Phatsaraporn Nounwat¹, Pannaphat Jitjumnong²

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ.2561

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการศึกษา คือ การใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลในเชิงปริมาณ และทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงสถิติ ด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentages) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความ

¹Doctor of Philosophy (Political Science) อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสีทราข.

² อาจารย์ประจำ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยตาปี

แปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับการบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก

2. ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 พบว่า ปัญหาจะอยู่ในส่วนของการส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม และการอารักขา คุ่มครอง ปกป้อง อันชอบธรรม ที่ต้องมีการใช้งบประมาณและความร่วมมือจากหลายฝ่าย ทั้งวัด โรงเรียน ชุมชน ซึ่งด้วยอุปสรรคงบประมาณที่ยังมีจำกัด ทำให้งบประมาณในการจัดโครงการ หรือการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) พบว่า ปัญหาจะอยู่ในส่วนของการตอบสนองความต้องการของประชาชน เนื่องจากประชาชนยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้เป็นอุปสรรคในการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเข้าถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้

คำสำคัญ 1. หลักอปริหานิยธรรม 7 2.หลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.)
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The Objectives of the research article were to study administration applying Seven Aparihaniyadhamma principle and New Public Management principle of local administrative organizations in Wiang Sa district, Surattani province, to compare opinions about administration applying Seven Aparihaniyadhamma principle and New Public Management principle of local administrative organizations in Wiang Sa district, Surattani province of people who have different gender, age, education level and income per month and to study problems and obstacles in administration applying Seven Aparihaniyadhamma principle and New Public Management principle of local administrative organizations in Wiang Sa district, Surattani province. This research is

mixed method of quantitative and qualitative research using questionnaire and purposive selection. Data analysis is using statistical analysis for quantitative data through frequency, percentage, average, standard deviation, t-test and one-way Anova analysis. Content analysis is used for qualitative data and present the research result by descriptive analysis.

The results found that,

1. The administration applying Seven Aparihaniyadhamma principle and New Public Management principle of local administrative organizations in Wiang Sa district, Surattani province in overall is in a high level.

2. The people's opinions who have different gender, age, education level and income per month in overall opinion are significantly in statistic at 0.05. For people in different gender have overall opinions which are not significantly different in statistic at 0.05.

3. The problem and barrier of administration applying Seven Aparihaniyadhamma principle, the problems are in the promotion and preservation of good cultures including authorized protection of integrated budget from cooperation with many sectors. With the problems of budget limitation, allocation of budget to projects or promotion relation is also limited.

4. The problem and barrier of administration applying New Public Management principle of local administrative organizations, However, this did not achieve at a high level observed by people's satisfaction and complaints. The overall of administration is in the people's responsiveness because people did not recognize to participate in administration of local administrative organizations and this is the obstacle to them to access what are the precisely need of people.

Keywords: 1. Seven Aparihaniyadhamma principle 2. New Public Management principle 3. local administrative organizations

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับตำบลและเทศบาล นับเป็นรูปแบบการบริหารจัดการในระบอบประชาธิปไตยอย่างหนึ่ง ซึ่งเทศบาล พบว่า การบริหารงานของผู้บริหารงานบางส่วน เจ้าหน้าที่ในบางระดับนั้นยังบกพร่องในการบริหารงานซึ่งคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนโดยไม่

ยึดถือความถูกต้องขาดคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงาน ใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหา ขาดความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และทักษะในการปฏิบัติงาน ยังใช้ระบบอุปถัมภ์ แบบพวกมากลากไป ใช้คนไม่เหมาะสมกับงาน ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ

เทศบาลในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มียุทธศาสตร์ในการพัฒนาโดยเน้นการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยมุ่งสร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุม และทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา รวมทั้งได้ดำเนินการตามแนวปฏิบัติตามวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ โดยการรณรงค์เพื่อปลูกฝังให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือแนวทางการบริหารตามหลัก ทศพิธราชธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างอันเป็นเลิศในการบริหารงานและปฏิบัติราชการ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมจากบุคคลผู้เป็นแบบอย่างที่ดี การบริหารด้วยหลักอุปทานิยธรรม 7 และพัฒนาการบริหารตามแนวทางการบริหารภาครัฐแนวใหม่ จึงเป็นแนวทางที่จะทำให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์การพัฒนานั้นเอง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาการนำหลักอุปทานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ไปใช้ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อต้องการส่งเสริมหลักธรรมทางพุทธศาสนา คือ นำหลักอุปทานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) เพื่อร่วมพัฒนาการบริหารและปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น เพราะจะทำให้ทราบและรู้แนวทางปฏิบัติ ทราบถึงปัญหา และข้อเสนอแนะในการนำหลักอุปทานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ไปใช้ในการบริหารงานที่เหมาะสมให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน อันนำไปสู่ประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

2. ใจทวิวิจัย

2.1 การบริหารงานโดยใช้หลักอุปทานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอย่างไร

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักอุปทานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน เป็นอย่างไร

2.3 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานโดยใช้หลักอุปทานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาการบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน

3.3 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

4.1 ทำให้ทราบการบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.2 ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.3 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน

4.4 สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ ไปใช้ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นแบบการวิจัยผสมวิธี (Mix method research) ระหว่าง การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research method) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research method) โดยผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 2 รูปแบบ ได้แก่

5.1 รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามประชากรที่กำหนดครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของอำเภอเวียงสระ จังหวัด

สุราษฎร์ธานี จำนวน 60,500 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน โดยใช้วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธี Taro Yamane (1973, หน้า 125)

5.2 รูปแบบการวิจัยแบบการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ 7 รูป/ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือทั้งหมด 2 ประเภท ได้แก่ ในการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น (Questionnaire) ส่วนในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentages) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับบรรยายข้อมูลทั่วไป และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเพศหญิง ร้อยละ 60.00 มีอายุ 46 - 60 ปีมากที่สุด ร้อยละ 34.86 ระดับการศึกษาประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 44.95 มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปมากที่สุด ร้อยละ 58.41 และมีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 61.47

6.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และ หลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.)	ระดับการบริหาร		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. หลักการบริหารนิยธรรม 7	4.10	0.36	มาก
2. หลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.)	3.13	0.43	ปานกลาง
รวม	3.61	0.39	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ได้แก่ หลักอปรินิยธรรม 7 ส่วน หลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) อยู่ในระดับปานกลาง

6.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ดังนี้

6.3.1 จำแนกตามเพศ โดยรวม เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก

6.3.2 จำแนกตามอายุ พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอายุ 30 - 45 ปี อายุ 46 - 60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

6.3.3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยรวม ระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับการศึกษาประถมศึกษา ระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช. และระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

6.3.4 จำแนกตามอาชีพ พบว่า โดยรวม อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพพนักงานบริษัท อยู่ในระดับมาก

6.3.5 จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า โดยรวม รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท รายได้ต่อเดือน 10,000 - 15,000 บาท รายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท และรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง

6.4 ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ดังนี้

6.4.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยามธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยามธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยามธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางส่งเสริมการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยามธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

6.5.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา พบว่า ด้านหลักอปรินิยามธรรม 7 ได้แก่ ประชาชนยังไม่มีส่วนร่วมรับรู้ในขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนด้านหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ได้แก่ การใช้คำพูดและความสุภาพในการให้บริการประชาชนของเจ้าหน้าที่

6.5.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริม พบว่า ด้านหลักอปรินิยามธรรม 7 ได้แก่ ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนระหว่างสมาชิกสภาท้องถิ่นควรมีการประสานงานอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน ใช้คำพูด ทำทางที่เหมาะสม

6.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยามธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

6.6.1 ในการบริหารงานโดยใช้หลักอปรินิยามธรรม 7 ปัญหาในภาพรวมของการบริหาร จะอยู่ในส่วนของ การส่งเสริม และรักษาวินัยธรรมประเพณีอันดีงาม และการอารักขาคุ้มครอง ปกป้อง อันชอบธรรม ที่ต้องมีการใช้งบประมาณและความร่วมมือจากหลายฝ่าย ซึ่งด้วยอุปสรรคงบประมาณที่ยังมีจำกัด ทำให้งบประมาณในการจัดโครงการ หรือการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง รวมทั้งบุคลากรที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานประจำอยู่แล้ว ทำให้ยังทำหน้าที่ในส่วนนี้ไม่ได้ดีเท่าที่ควร

6.6.2 ส่วนในด้านหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) พบว่า ปัญหาในภาพรวมของการบริหาร จะอยู่ในส่วนของการตอบสนองความต้องการของประชาชน เนื่องจากประชาชนยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้เป็นอุปสรรคในการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเข้าถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้

7. สรุปผลการวิจัย

7.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ หลักการบริหารนิยธรรม 7 ส่วน หลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) อยู่ในระดับปานกลาง

7.2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7.3 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 พบว่า ปัญหาจะอยู่ในส่วนของการส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม และการอารักขา คุ่มครองปกป้อง อันชอบธรรม ที่ต้องมีการใช้งบประมาณและความร่วมมือจากหลายฝ่าย ซึ่งด้วยอุปสรรคงบประมาณที่ยังมีจำกัด ทำให้งบประมาณในการจัดโครงการ หรือการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง ส่วนในการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) พบว่า ปัญหาจะอยู่ในส่วนของการตอบสนองความต้องการของประชาชน เนื่องจากประชาชนยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้เป็นอุปสรรคในการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเข้าถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้

8. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ ได้มีการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) อยู่แล้ว เนื่องจาก ในการบริหารงานขององค์กรภาครัฐ จะมีแนวทางในการบริหารงานที่มีข้อกำหนดชัดเจน

เช่น ในเรื่องของการประชุม ความโปร่งใส การให้บริการประชาชนต่างๆ ส่วนใหญ่มีตัวชี้วัด และแนวทางในการปฏิบัติงาน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งได้ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน แต่การนำหลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) มาใช้ในการบริหารงานนั้น เปรียบเสมือนเป็นการประยุกต์ใช้ให้เกิดกระบวนการในการบริหารที่เกิดผลดีกับประชาชนและประเทศชาติมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ พระสมหมายอดุลสิทธิ (พีชสิงห์) (2559: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการนำหลักการบริหารนิยธรรมไปใช้ในการบริหารของผู้บริหารสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนำหลักการบริหารนิยธรรมไปใช้ในการบริหารของผู้บริหารสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ดนำหลักการบริหารนิยธรรมไปบูรณาการเขาไปในทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหารทำให้เกิดการมีส่วนร่วมความสามัคคีเป็นทีม และสามารถนำมาบูรณาการเขาไปบริหารงานทั้งในด้านการบริหารจัดการบุคลากร การและการจัดการ

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.

9.1.1 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วม

9.1.2 ควรสร้างรายได้หรือแหล่งรายได้ให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น เช่น แหล่งท่องเที่ยว ให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น เป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ทำให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินงานได้มากขึ้น

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

9.2.1 ผู้บังคับบัญชา ควรเน้นย้ำให้เจ้าหน้าที่มี มนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน โดยเฉพาะในการพูดจาทักทายกับประชาชน ควรเป็นถ้อยคำที่สุภาพ

9.2.2 ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วม ที่จะทำให้องค์กรได้รับการพัฒนา และประชาชนเองก็จะได้รับผลประโยชน์ด้วย

9.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

9.3.1 ควรศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานโดยใช้หลักการบริหารนิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

9.3.2 ควรศึกษาเรื่อง “แนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

10. เอกสารอ้างอิง

พระสมหมาย อตฺตสิทฺโธ (พีชสิงห์). (2559). รูปแบบการนำหลักอปริหานิยธรรมไปใช้ในการบริหารของผู้บริหาร สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis. Third editio*. Newyork : Harper and. Row Publication.

11. คำขอบคุณ

การวิจัย เรื่อง การบริหารงานโดยใช้หลักอปริหานิยธรรม 7 และหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (NPM.) ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย จากกองแผนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ 2561 สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณผู้บริหารของกองแผนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลงานวิจัยของอาจารย์ และให้การสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยและให้คำแนะนำในการจัดทำรูปแบบรายงานวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ซึ่งได้ให้คำแนะนำในการทำผลงานจนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร ประชาชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืนสืบไป